

Datum: 21. 10. 2016

Informacija o novostih, ki jih prinaša Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – novela ZDavP-2J

V Uradnem listu Republike Slovenije, št. 63/16, z dne 7. 10. 2016, je bil objavljen [Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku \(ZDavP-2J\)](#), ki začne veljati 22. 10. 2016, razen izjem pa se začne uporabljati 1. januarja 2017.

V nadaljevanju podajamo kratko informacijo o novostih, ki jih prinaša novela ZDavP-2J.

K 3. členu ZDavP-2J (drugi in peti odstavek 48. člena ZDavP-2 - odgovornost pravnih naslednikov)

Z novelo se izboljšuje položaj dediča kot pravnega naslednika zapustnika v zvezi z izpolnitvijo davčnih obveznosti zapustnika. V drugem odstavku 48. člena se namreč rok, v katerem mora dedič izpolniti davčne obveznosti zapustnika, ki jim je že potekel rok plačila, podaljšuje iz 30 na 60 dni, šteto od pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

Črtan je tudi drugi stavek petega odstavka 48. člena, v skladu s katerim so se v obdobju od dneva smrti zapustnika do dospelosti davčne obveznosti za dediča, zaračunavale obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost 12 mesecev, ki je veljala na dan smrti zapustnika.

K 4., 6., 7., 11., 14., 19., 24. in 25. členu ZDavP-2J (Nova določitev višine obrestnih mer)

Obstoječ sistem obrestnih mer vezan na medbančno obrestno mero (EURIBOR) se spreminja, in sicer se določa fiksna višina letne obrestne mere. Pri tem je stopnja obrestne mere odvisna od sodelovanja zavezanca za davek in ga spodbuja k pravočasnemu izpolnjevanju finančnih obveznosti. Tako se zavezanec za davek, ki pravočasno in pravilno izpolnjuje svoje finančne obveznosti, izogne plačilu morebitnih dodatnih obresti. Glede na stopnjo sodelovanja pa so določene obrestne mere v višini 2%, 3%, 5% in 7%.

Obrestna mera 2% je določena za primere:

- odloga davčne izvršbe v primeru vložene pritožbe (87. člen ZDavP-2),
- odloga ali obročnega plačila davčne obveznosti (101., 102. ali 103. člen ZDavP-2),
- zadržanja že začete izvršbe (157. člen ZDavP-2),

in velja za fizične osebe, za druge zavezanca pa le, če višina referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, ne presega 2% - v tem primeru velja ta.

Obrestna mera 3% je določena za primere:

- predložitev davčnega obračuna na podlagi samoprijave (55. člen ZDavP-2),

- predložitev davčne napovedi po izteku predpisanega roka, če davčni organ takšne predložitve ne dopusti (62. člen ZDavP-2) in
- vložitev davčne napovedi na podlagi samoprijave (63. člen ZDavP-2).

Obrestna mera 5% je določena za predložitev davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora (140. a člen ZDavP-2 – nov institut).

Obrestna mera 7% je določena za primere, ko davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost. Za carinske zadeve se glede obračunavanja obresti uporablja ureditev iz carinskega zakonika Unije (114. člen).

Zamudne obresti ostajajo nespremenjene.

K 5. členu in tretjemu odstavku 73. člena ZDavP-2J (58. člen ZDavP-2 – Plačnik davka)

Sprememba v uvodnem stavku prvega odstavka 58. člena zakona je redakcijske narave, saj se jasneje določa, da se izraz 'združenje oseb' nanaša na združenje oseb po tujem pravu.

Spremembi v 2. in 3. točki prvega odstavka 58. člena sta povezani z dejstvom, da sta bila v letu 2015 sprejeta nov Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (ZISDU-3) in Zakon o upravljavcih alternativnih investicijskih skladov (ZUAIS), ki sta na novo uredila področje upravljanja investicijskih skladov ter opravljanja investicijskih storitev in poslov.

S spremembo četrtega odstavka se določa, da lahko plačnik davka pooblasti pravno osebo oziroma združenje oseb (vključno z družbo civilnega prava) po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost – razen nerezidenta Republike Slovenije v skladu z zakonom o obdavčevanju, ki v skladu z zakonom o obdavčevanju nima poslovne enote nerezidenta v Republiki Sloveniji, ali v skladu s predpisi, ki urejajo ustanovitev in poslovanje v Republiki Sloveniji, nima podružnice v Republiki Sloveniji – da v njegovem imenu izpolni obveznost iz 59. člena tega zakona. Za ravnanje druge osebe, pa odgovarja plačnik davka, kakor da bi obveznost izpolnjeval sam.

Z dopolnitvijo sedmega odstavka se zaradi T2S okolja, v katerega se bo KDD Centralna klirinško depotna družba, d. d., vključila 6. februarja 2017, in zaradi s tem povezanih administrativnih poenostavitev, določa, da za izdajatelja nematerializiranega finančnega instrumenta ne velja obveznost dostave podatkov v primeru, ko izdajatelj dohodek iz nematerializiranega finančnega instrumenta, ki ima vir v Sloveniji, plača centralni klirinško depotni družbi s sedežem v Sloveniji, ki ga prejme za tuj račun. Določene podatke, ki bi jih po doslej veljavnem sistemu davčnemu organu dostavil izdajatelj, bo po novem dostavila centralna klirinško depotna družba. V skladu s tretjim odstavkom 73. člena ZDavP-2J sprememba sedmega odstavka 58. člena tega zakona začne veljati 6. februarja 2017.

Sprememba enajstega odstavka je povezana z dejstvom, da sta bila leta 2015 sprejeta novi Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (ZISDU-3) in Zakon o upravljavcih alternativnih investicijskih skladov (ZUAIS), ki sta na novo uredila področje upravljanja investicijskih skladov in opravljanje skrbniških storitev.

K 9. členu ZDavP-2J (84.a člen ZDavP-2 – Podpis upravnih aktov in drugih dokumentov v upravnem postopku, ki se izdelajo v elektronski obliki)

Ta določba omogoča hitrejše administriranje davčnega organa. Davčni organ namreč akte procesira v svojem dokumentnem sistemu, vključno z elektronskim podpisovanjem s kvalificiranim digitalnim

potrdilom. Kadar se tak akt vroča v papirni obliki, ga je potrebno še lastnoročno podpisati – torej je potrebno dvakratno podpisovanje, kar pri veliki količini izdanih aktov predstavlja nezanemarljivo izgubo časa. Na podlagi nove določbe 84.a člena bo poslej zadoščal samo elektronski podpis uradne osebe tudi za akte, poslane naslovníku v papirni obliki. Na aktu bo vizualizacija elektronskega podpisa uradne osebe, iz katere bodo izhajali osnovni podatki o veljavnosti podpisa, zavezanci pa bodo lahko verodostojnost elektronskega podpisa in same odločbe, preverili tudi pri davčnem organu, ki je tak akt izdal.

Druga novost iz tega člena je pri podpisovanju samodejno izdanih aktov v elektronski obliki (torej aktov, ki jih davčni organ kreira iz aplikacij, ne pa z individualno ročno sestavo akta), kjer se namesto žiga in lastnoročnega podpisa uradne osebe, lahko odtisne faksimile. Ta določba torej sledi že veljavni določbi 210. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP), ki že sedaj omogoča podpisovanje samodejno izdanih dokumentov s faksimilom. Razlika med ZUP in to določbo je v tem, da ZUP ureja faksimile za papirno izdane akte, medtem ko je z 84.a členom dana podlaga za enako podpisovanje tudi za elektronsko izdane dokumente.

K 12. členu ZDavP-2J (89. člen ZDavP-2 – obnova davčnega postopka)

Črta se prvi odstavek, ki določa krajevno pristojnost za obnovo davčnega postopka. ZDavP-2 ne ureja več krajevne pristojnosti posameznih finančnih uradov, ker v skladu z Zakonom o finančni upravi, Finančna uprava ni organizirana teritorialno, ampak kot enoten organ. V Uredbi o določitvi Finančnih uradov je določena zgolj interna, notranja razdelitev nalog med posameznimi finančni uradi.

K 13. členu ZDavP-2J (tretja in četrta točka 92. člena ZDavP-2 - dan plačila davka)

S spremembo tretje in četrte točke 92. člena se jasneje določa dan plačila davka v primeru izvedenega pobota oziroma v primeru plačila pri davčnem organu s plačilno/kreditno kartico.

Sprememba tretje točke je povezana z novo ureditvijo pobota v 97.a členu, ki določa, da pobot nastane z dnem, ko se stečejo pogoji zanj. Po novi ureditvi se v primeru pobota šteje, da je davek plačan na dan, ko so se stekli pogoji za pobot. To pravilo vpliva tudi na tek zamudnih obresti – le-te prenehajo teči z dnem, ko so izpolnjeni pogoji za pobot, ne pa šele z dnem, ko je davčni organ opravil pobot.

Spremenjena četrta točka jasneje opredeljuje dan plačila, če se davek plača pri davčnem organu s plačilno/kreditno kartico (brezgotovinsko plačilo). V teh primerih se šteje, da je davek plačan na dan plačila. Ponudniki plačilnih storitev zagotavljajo kritje (prilive) na podračune Finančne uprave Republike Slovenije za izvršena plačila z brezgotovinskimi plačilnimi instrumenti (npr. s kreditnimi karticami) z večdnevni zamikom, tudi do enega tedna. To pa bi v primeru, če bi se kot dan plačila upošteval dan, ko plačilni servis zagotovi kritje, pomenilo, da bi davčni zavezanec, ki svojo davčno obveznost poravnava s plačilno/kreditno kartico, plačal več zamudnih obresti kot davčni zavezanec, ki obveznost poravnava v gotovini. Podobno velja tudi za primere plačila globe, saj v primerih plačila globe s plačilno/kreditno kartico kršitelj ne bi bil upravičen do plačila polovice globe, kot bi to veljalo za kršitelja, ki globo poravnava v gotovini.

Plačilo z gotovino oziroma plačilnimi kreditnimi karticami pri davčnem organu je omogočeno fizičnim osebam, ki so jim uvozne dajatve za določeno blago obračunane ob vstopu na carinsko območje EU (v nadaljevanju: potniki). Ker v bližini mejnih prehodov ni izvajalcev plačilnega prometa oziroma ne poslujejo neprekinjeno kot mejni prehodi, je potnikom, ki so jim obračunane uvozne dajatve, le-te

omogočeno poravnati takoj, na kraju samem z gotovino oziroma s plačilno kartico, zato da lahko prosto razpolagajo z blagom.

Poleg uvoznih dajatev se z gotovino oziroma plačilno kreditno kartico lahko plačajo tudi globe, če se plačilo izvrši na kraju storitve prekrška oziroma se v gotovini položi varščina. Plačilo z gotovino se lahko opravi v prekrškovnih postopkih, ki jih vodijo mobilni oddelki Finančne uprave Republike Slovenije. Kršitelji na kraju storitve prekrška lahko plačajo globo oziroma predložijo varščino.

K 15., 16. in 17. členu ZDavP-2J (97. člen ZDavP-2 - vračilo davka, 97.a člen ZDavP-2 - pobot in 98. člen ZDavP-2 – vračilo davka v posebnih primerih)

Pobot, ki je bil doslej urejen skupaj z vračilom davka v 97. členu (šesti, sedmi in osmi odstavek), je po novem urejen v posebnem 97.a členu.

Pobot nastane z dnem, ko ima davčni zavezanec na eni strani preplačilo davka, na drugi strani pa neporavnane druge vrste davka ali druge denarne nedavčne obveznosti, ki jih izterjuje davčni organ, ali stroške postopka. Z dnem zapadlosti obeh (ali več) obveznosti (obveznosti za plačilo in vračilo davka) se šteje, da je opravljen pobot, ne glede na to, kdaj davčni organ pobot dejansko evidentira v knjigovodski evidenci. S tem dnem – z dnem steka zakonskih pogojev za pobot tudi prenehajo teči zamudne obresti.

Davčne obveznosti imajo prednost pred drugimi obveznostmi zavezanca za davek. Zato se v primeru, če davki in druge denarne nedavčne obveznosti ter stroški postopka prispejo v plačilo istočasno, najprej opravi pobot davkov, ki jim je potekel rok za plačilo, nato pa pobot drugih denarnih nedavčnih obveznosti, ki jih izterjuje davčni organ in stroški postopka.

Pri ugotavljanju steka pogojev za pobot drugih denarnih nedavčnih obveznosti davčni organ upošteva dan, ko prejme predlog za izvršbo.

Dopolnjen je tudi veljavni 98. člen ZDavP-2, ki ureja vračilo davka v posebnih primerih. Tudi v teh primerih se upoštevajo določbe glede pobota iz 97.a člena ZDavP-2.

K 18. členu in 62. členu ZDavP-2J (drugi odstavek 102. člena ZDavP-2 - odlog in obročno plačevanje davka v primerih hujše gospodarske škode)

S spremembo drugega odstavka 102. člena bo lahko davčni organ poleg primerov preventivnega finančnega prestrukturiranja tudi v primerih potrjene poenostavljene prisilne poravnave v skladu z Zakonom o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ZFPPIPP), davčnemu zavezancu dovolil obročno plačilo davka v največ 60 mesečnih obrokih, če bo zavezanec predložil pravnomočni sklep o potrjeni poenostavljeni prisilni poravnavi.

Pravnomočni sklep o potrjeni poenostavljeni prisilni poravnavi, ki v skladu s Pravilnikom o izvajanju zakona o davčnem postopku pomeni domnevo izpolnjenega pogoja hujše gospodarske škode, bo glede na prehodno določbo 62. člena ZDavP-2J učinkoval le v primeru, če je bil postopek poenostavljene prisilne poravnave nad zavezancem uveden po 26. 4. 2016, torej po uveljavitvi novele ZFPPIPP-G.

Z uveljavitvijo Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 27/16 z dne 11. 4. 2016; ZFPPIPP-G) je bila ureditev postopka poenostavljene prisilne poravnave spremenjena tako, da poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje več na terjatve za plačilo davkov, kot jih določa zakon, ki ureja davčni postopek.

Po novi ureditvi bo davčni zavezanec lahko te terjatve prestrukturiral na podlagi novega drugega odstavka 102. člena ZDavP-2, pri čemer bodo lahko predmet prestrukturiranja le davčne terjatve, ki so nastale do začetka postopka poenostavljene prisilne poravnave (ob hkratnem upoštevanju omejitev iz 102. člena ZDavP-2). Davčni zavezanec lahko namreč tudi v postopkih po ZFPPIPP doseže prestrukturiranje le tistih terjatev, ki so nastale do začetka postopka zaradi insolventnosti.

K 20. členu ZDavP-2J (šesti odstavek 119. člen ZDavP-2 – začasni sklep za zavarovanje)

Spreminja se tudi ureditev začasnega zavarovanja. Z začasnim sklepom za zavarovanje lahko davčni organ, zaradi zavarovanja izpolnitve davčne obveznosti, zavezancu prepove razpolaganje z njegovimi premičninami (tretja točka prvega odstavka 119. člena ZDavP-2). Dopolnjen šesti odstavek 119. člena ZDavP-2 davčnemu organu omogoča, da davčnemu zavezancu učinkovito omeji oziroma prepove razpolaganje tudi s plovili ali zrakoplovi. Po izdaji začasnega sklepa za zavarovanje, s katerim se zavezancu omeji ali prepove razpolaganje s tem premoženjem zavezanca, bo davčni organ nemudoma vložil zahtevo za vpis v slovenski ladijski register oziroma v register zrakoplovov. Upravljavec registra pa bo po uradni dolžnosti izdal potrdilo o vpisu prepovedi v register.

K 22. in 23. členu ZDavP-2J (139. člen ZDavP-2 – pisna seznanitev in 140. člen ZDavP-2 - zapisnik)

Črta se pisna seznanitev o izidu davčnega inšpekcijskega nadzora, saj se vsebinsko ne razlikuje od vsebine zapisnika po 140. členu ZDavP-2, saj bo s spremembo 140. člena ZDavP-2 davčni zavezanec z zapisnikom o davčnem inšpekcijskem nadzoru seznanjen z izidom, z vsemi dejstvi, s pomembnejšimi dejanji v postopku, ki vplivajo na obdavčenje, pravne posledice ugotovitev nadzora in davčne učinke teh ugotovitev.

K 24. členu ZDavP-2J (140.a člen ZDavP-2 – predložitev davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora)

Uvede se nov institut – predložitev davčnega obračuna ali popravka davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora, katerega namen je okrepiti sodelovanje zavezanca z davčnim organom, kadar se zavezanec strinja z ugotovitvami inšpektorja. S tem se skrajša čas davčnega inšpekcijskega nadzora, nižje so obresti od dodatno ugotovljene obveznosti, davčni zavezanec pa ne bo sankcioniran za prekršek.

Davčni zavezanec tako lahko v 20. dneh po vročitvi zapisnika predloži davčni obračun, kjer upošteva ugotovitve davčnega organa, navedene v zapisniku in hkrati plača davek, ugotovljen v tem obračunu, skupaj s 5% obrestmi od poteka roka za plačilo do predložitve obračuna.

K 26. členu ZDavP-2J (14. točka 159. člena ZDavP-2 – denarni prejemki, ki so izvzeti iz davčne izvršbe)

Zaradi pripojitve Javnega sklada Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije k Javnemu jamstvenemu, preživninskemu in invalidskemu skladu Republike Slovenije so po novem kot denarni prejemki, ki so izvzeti iz izvršbe, določena denarna sredstva, ki jih izplača Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad Republike Slovenije.

S spremembo je tudi posebej določeno, da nagrade za preseganje kvote po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, ki jo izplača Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad Republike Slovenije, niso izvzete iz davčne izvršbe.

K 27. členu ZDavP-2J (160. člen ZDavP-2 – omejitev davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejeme)

Z novelo se razširjajo omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejeme. Na dolžnikove denarne prejeme, ki se v skladu z Zakonom o dohodnini štejejo za dohodek iz delovnega razmerja, je z izvršbo mogoče seči največ do višine dveh tretjin, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini 76 % minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo. Če dolžnik preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu, pa mu mora poleg splošnega varovanega zneska, ki trenutno znaša 600,95 EUR, ostati tudi znesek v višini prejema, določenega za osebo, ki jo preživlja dolžnik, po merilih za dodelitev denarne socialne pomoči, določenih v Zakonu o socialnovarstvenih prejemkih (ZSVarPre).

Informativna višina denarne socialne pomoči v letu 2016 (cenzus) za posamezno kategorijo oseb po merilih ZSVarPre je objavljena na spletni strani Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti pod rubriko:

Delovna področja/Sociala/Denarna socialna pomoč

http://www.mddsz.gov.si/si/delovna_podrocja/sociala/denarna_socialna_pomoc/.

Takšne omejitve veljajo tudi za samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in njegove družinske člane ali druge osebe, ki jih mora preživljati po zakonu.

Upravičenost do višje omejitve zaradi preživljanja se ne upošteva po uradni dolžnosti, temveč jo mora izkazati dolžnik pri izvrševalcu sklepa o izvršbi (npr. pri banki oziroma hranilnici ali delodajalcu), s predložitvijo javne listine.

Dolžnik lahko predloži vsako javno listino, s katero lahko izkaže dolžnost preživljanja. Takšna listina je na primer izpisek iz matičnega registra o rojstvu, iz katerega izhaja, da je dolžnik eden od staršev mladoletnega otroka, odločba o otroškem dodatku, odločba o denarni socialni pomoči, odločba o znižanju plačila vrtca in druge odločbe, izdane na podlagi Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (ZUPJS).

K 28. členu ZDavP-2J (prvi odstavek 180. člena ZDavP-2 – vročitev sklepa o izvršbi na premočninah)

Spremenjena je določba, ki ureja način vročanja sklepa o izvršbi na dolžnikove premočnine. Po novi ureditvi davčni organ sklep o izvršbi na premočnine vroči dolžniku pred začetkom rubeža, pri čemer ni več vezan, da mora sklep vročiti na kraju samem, torej na kraju rubeža.

K 29. členu ZDavP-2J (četrti odstavek 186. člena ZDavP-2 – hramba zarubljenih premočnin)

Črtan je bil četrti odstavek 186. člena, ki je določal, da davčni organ pošlje sklep o izvršbi na premočnine in rubežni zapisnik v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin. Gre zgolj za redakcijski popravek, saj je vsebina te določbe oziroma obveznosti urejena v tretjem odstavku 188. člena, ki ureja pridobitev zastavne pravice na zarubljenih premočninah.

K 30. in 32. členu ZDavP-2J (188. člen ZDavP-2 – pridobitev zastavne pravice in 192. člen ZDavP-2 – rubežni in cenilni zapisnik)

Spremenjen je 188. člen, ki ureja način pridobitve zastavne pravice na zarubljenih premočninah. Davčni organ pridobi zastavno pravico z rubežem, če pa se zarubijo premočnine, ki se na podlagi Uredbe o registru neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin vpisujejo v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin (RZPP), pa se zastavna pravica pridobi šele z vpisom rubeža v ta register.

Po novi ureditvi (dopolnjen tretji odstavek 188. člena) organ, ki vodi RZPP (AJPEŠ), opravi vpis rubeža zgolj na podlagi sklepa o izvršbi, če davčni organ v zahtevi za vpis navede identifikacijski znak zarubljene premočnine. Če pa identifikacijski znak zarubljene premočnine v zahtevi za vpis ni naveden, se vpis rubeža v RZPP opravi na podlagi sklepa o izvršbi in rubežnega zapisnika.

V petem odstavku 188. člena je na novo urejen način pridobitve zastavne pravice na zarubljenih plovilih in zrakoplovih. Davčni organ zastavno pravico v teh primerih pridobi z vpisom v posebna registra, slovenski ladijski register oziroma register zrakoplovov Republike Slovenije.

Za vodenje slovenskega ladijskega registra je pristojna Uprava Republike Slovenije za pomorstvo, register zrakoplovov pa vodi Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije.

Zaradi spremembe 188. člena, ki predstavlja pravno podlago za vpis rubeža na plovilih oziroma letalih v ustrezen register in posledično pridobitev zastavne pravice davčnega organa, je bil dopolnjen tudi 192. člen, ki določa obvezne sestavine rubežnega in cenilnega zapisnika. V primeru rubeža premočnin, ki se vpisujejo v ustrezne registre, se v zapisniku navede, da bo rubež vpisan v register (register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin, slovenski ladijski register oziroma v register zrakoplovov).

K 31. členu ZDavP-2J (189. člen ZDavP-2 – prenehanje veljavnosti rubeža)

Dopolnjena je določba 189. člena, ki določa časovno veljavnost rubeža premočnin. Po trenutni ureditvi veljavnost rubeža preneha, če zarubljene premočnine niso prodane v enem letu po pridobitvi zastavne pravice na zarubljenih premočninah. Z novelo pa se jasno določa, da ta rok ne teče, če oziroma dokler davčni organ zaradi zakonskih razlogov ali teka sodnih postopkov, torej zaradi okoliščin, ki niso na njegovi strani, ne more izvesti prodaje zarubljenih premočnin.

K 33. členu ZDavP-2J (212. člen ZDavP-2 – prodaja zarubljenih vrednostnih papirjev)

Zaradi uskladitve s pravili Zakona o nematerializiranih vrednostnih papirjih (ZNVP-1) se z novelo spreminja 212. člen, ki ureja postopek prodaje zarubljenih vrednostnih papirjev. Zarubljene vrednostne papirje prodaja pooblaščenec udeleženec trga vrednostnih papirjev po naročilu ministrstva, pristojnega za finance. Prenos zarubljenih in prodanih nematerializiranih vrednostnih papirjev za kupca opravi klirinško depotna družba na podlagi naloga pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev. Klirinško depotna družba oziroma pooblaščenec udeleženec trga vrednostnih papirjev nakaže znesek, ki je pridobljen s prodajo, na transakcijske račune, odprte pri ponudnikih plačilnih sredstev.

K 39., 47., 49., 51., 64., 68. 69., 70., in 72. členu ZDavP-2J (Spremembe, povezane z razveljavitvijo Direktive 2003/48/ES, t.i. Obrestne direktive - črtajo se 255. člen; sedmi

odstavek 328. člena; 341. člen; 10. podpoglavje I. poglavja petega dela zakona in 343., 344., 345., 346., 347., 348., 349., 350., 351. člen ZDavP-2)

Z novelo ZDavP-2J se črta določba 255. člena, ki je urejala pristojnost za izmenjavo podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti, zaradi razveljavitve Direktive 2003/48/ES, t.i. Obrestne direktive (39. člen ZDavP-2J). Ne glede na to, pa se v skladu s 64. členom ZDavP-2J, določba 255. člena uporablja še naprej v zvezi s poročanjem podatkov od prihrankov v obliki plačil obresti pristojnemu organu, ki jih v letu 2016 dosegajo upravičeni lastniki po mednarodnih pogodbah o obdavčevanju dohodka od prihrankov, ki jih je sklenila Slovenija in se začasno uporabljajo ali veljajo.

Zaradi razveljavitve navedene direktive se črta tudi sedmi odstavek 328. člena, ki je urejal uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini, za primer, ko je dohodnino od dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, izračunaval plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja (47. člen ZDavP-2). Ne glede na to, pa je s prehodno določbo 70. člena ZDavP-2J določeno, da se določba sedmega odstavka 328. člena tega zakona uporablja še naprej za koledarska leta pred letom 2017, v katerih je bil davek v drugi državi članici plačan. To pomeni, da lahko davčni zavezanec rezident v primeru, ko dohodnino od dohodka od prihrankov – ki ga določa Direktiva Sveta 2003/48/ES in je obdavčen v drugi državi članici – izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja in odbitek davka za ustrezni znesek plačanega davka v drugi državi članici od takega dohodka od prihrankov presega znesek dohodnine, ki se odmerja po zakonu o dohodnini od takega dohodka, zahteva vrnitev razlike s posebnim zahtevkom.

Prav tako se črta 10. podpoglavje I. poglavja petega dela ZDavP-2 in 343., 344., 345., 346., 347., 348., 349., 350. in 351. člen, v katerega je bila v pravni red Republike Slovenije prevzeta vsebina Obrestne direktive, ki se sedaj razveljavlja, ter posledično 341. člen, s katerim se odpravlja dolžnost dvojnega poročanja davčnemu organu v skladu s 337. členom zakona, za osebe, ki so že dajale podatke v skladu z navedenim podpoglavjem.

Pri tem se določba 348. člena ZDavP-2, s katero je določeno, da davčni organ upravičenemu lastniku, ki je rezident Republike Slovenije, izda potrdilo o davčnem rezidentstvu, uporablja do 31. 12. 2016 (68. člen ZDavP-2J). Prav tako je s prehodno določbo 69. člena ZDavP-2J določeno, da se 350. in 351. člen zakona še naprej uporabljata v zvezi z dajanjem podatkov od dohodkov od prihrankov v obliki plačil obresti, ki jih v letu 2016 dosegajo upravičeni lastniki po mednarodnih pogodbah o obdavčevanju dohodka od prihrankov, ki jih je sklenila Slovenija in se začasno uporabljajo ali veljajo.

Z Direktivo Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja, ki je bila v pravni red Republike Slovenije prenesena z novelo ZDavP-2I, je določeno razširjeno področje uporabe avtomatične izmenjave podatkov v EU, saj zajema vse vrste finančnih produktov v neposredni ali posredni lasti posameznikov ali subjektov, ki niso javni subjekti. Prav tako je zagotovljeno, da so v področje uporabe vključeni enaki podatki, kot jih vsebujeta vzorčni sporazum med pristojnimi organi in enotni standard poročanja, ki ju je izdelala OECD. Koristi ohranjanja hkratne veljavnosti obeh pravnih instrumentov (Obrestne direktive in Direktivo Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja) bi bile minimalne, prav tako obstoj obeh pravnih instrumentov z vsebinsko podobnim področjem uporabe ni v skladu z načeli boljše zakonodaje, jasnosti in pravne varnosti. Poleg tega bi ohranjanje hkratne veljavnosti obeh pravnih sistemov pomenilo, da bi imeli dva sklopa podobnih, vendar ne popolnoma usklajenih, sistemov pravil, postopkov in poročanja na področju dolžne skrbnosti v zvezi s strankami – oba v zvezi s poročanjem finančnih institucij pristojnim organom ter izmenjavo podatkov med samimi pristojnimi organi.

S prehodno določbo (72. člen ZDavP-2J) se ureja način prenehanja veljavnosti Pravilnika o obliki in načinu dostave podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti in Pravilnika o določitvi ozemelj, ki uporabljajo ukrepe, ki ustrezajo ali so enaki tistim, ki jih določa Direktiva Sveta 2003/48/ES. Ne glede na to, pa se Pravilnik o obliki in načinu dostave podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti uporablja še naprej v zvezi z dajanjem podatkov od dohodkov od prihrankov v obliki plačil obresti, ki jih dosegajo upravičeni lastniki po mednarodnih pogodbah o obdavčevanju dohodka od prihrankov, ki se začasno uporabljajo ali veljajo.

K 43., 46., 52. in 54. členu ZDavP-2J (Uvedba 5-dnevnega zamika pri plačilu davčnega odtegljaja in prispevkov za socialno varnost)

Novela ZDavP-2J s spremembo 283., 325. in 374. člena ZDavP-2 uvaja 5-dnevni zamik pri plačilu davčnega odtegljaja in obveznih prispevkov za socialno varnost, ki se plačujejo v obračunu davčnega odtegljaja (REK obrazci, ODO-1). Sprememba se nanaša na plačilo obračunanega davčnega odtegljaja ter prispevkov za socialno varnost od vseh izplačil dohodka od 1. januarja 2017 dalje. Rok, v katerem mora plačnik davka predložiti obračun davčnega odtegljaja davčnemu organu, ostaja nespremenjen: plačnik davka mora to storiti najpozneje na dan izplačila dohodka.

Izjema je z novim drugim odstavkom 283. člena ZDavP-2 določena za rok plačila davčnega odtegljaja in obveznih prispevkov za socialno varnost pri izplačilu pokojnine v mesecu decembru, in sicer mora Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije za ta izplačila izračunan davčni odtegljaj in prispevke za socialno varnost plačati najpozneje na dan izplačila dohodka.

Ob tem velja opozoriti, da rok za plačilo posebnega davka na določene prejemke ostaja nespremenjen oziroma še vedno ostaja določen v treh dneh po izplačilu dohodka (v skladu z Zakonom o posebnem davku na določene prejemke, v katerega nova ureditev v ZDavP-2 ne posega). Rok za plačilo dajatve od dohodka za začasno ali občasno delo upokojencev pa ostaja določen na dan izplačila dohodka (v skladu s tretjim odstavkom 27.f člena Zakona o urejanju trga dela).

5-dnevni zamik se s spremembo prvega odstavka 353. člena ZDavP-2 uvaja tudi pri plačilu prispevkov za socialno varnost za zavezance za prispevke, ki morajo po veljavni ureditvi prispevke za socialno varnost plačati najpozneje do 15. v mesecu za pretekli mesec. Ta sprememba se začne uporabljati s 1. januarjem 2017, kar pomeni, da bo zavezanec za prispevke, ki po veljavni zakonodaji plačuje prispevke za socialno varnost do 15. v mesecu za pretekli mesec, prispevke za socialno varnost za mesec december 2016 moral plačati najpozneje do 20. januarja 2017. Enako velja za zavezanca za prispevke, ki je dolžan za mesec december 2016 do 15. januarja 2017 predložiti obračun prispevkov za socialno varnost (OPSVZ/OPSVL), prispevke za socialno varnost po tem obračunu pa mora plačati najpozneje do 20. januarja 2017.

Na enak način se tudi na področju davka od dohodkov pravnih oseb z novelo ZDavP-2-J spreminja rok iz 374. člena za plačilo davčnega odtegljaja od plačil dohodkov rezidentov in nerezidentov po 70. členu ZDDPO-2 (plačilo davčne obveznosti po t.i. ODO-1 obračunu).

K 44., 45., 48. in 67. členu novele ZDavP-2J (Spremembe na področju odmere akontacije dohodnine od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)

Določbe novele ZDavP-2J na področju odmere akontacije dohodnine od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti se začnejo uporabljati šele z davčnim letom, ko se bo začela uporabljati nova metoda ugotavljanja katastrskega dohodka.

Na tem področju se spreminja določba 312.a člena ZDavP-2, in sicer v smislu, da se v evidenco kmečkega gospodinjstva vpisujejo podatki posameznega kmečkega gospodinjstva za posamezno davčno leto ter razširja nabor podatkov, ki se v evidenci vodijo v zvezi s posameznim kmečkim gospodinjstvom. Po novem bo davčni organ v evidenco vpisoval tudi podatek o priglasi obravnavi dohodka od malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdnih pridelkov kot dohodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo ter podatek o obravnavi dohodka iz predelave lastnega grozdja v vino.

Po novem se lahko namreč tudi določene dejavnosti malega obsega (do 3.500 eur prihodkov letno) predelave lastnih kmetijskih in gozdnih pridelkov, ki so tesno povezane s kmetijsko dejavnostjo in so se do sedaj lahko opravljale v okviru dopolnilnih dejavnosti na kmetiji, opravljajo v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti. V primeru, da kmečko gospodinjstvo želi mali obseg prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdnih pridelkov opravljati v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, odgovorni član kmečkega gospodinjstva¹ v skladu z novim 316. členom ZDavP-2 pri davčnem organu do 31. marca² leta, za katero se opravi prigrasitev, opravi prigrasitev na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance. Prigrasitev preneha z letom, za katero odgovorni član kmečkega gospodinjstva pri davčnem organu vložijo prenehanje navedene prigrasitve.

Člani kmečkega gospodinjstva, ki so pri davčnem organu prigrasili določene predelave lastnih kmetijskih in gozdnih pridelkov kot dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, so dolžni na podlagi novega 316.a člena ZDavP-2 izdajati račune za te dobave brez davčnega potrjevanja in voditi seznam izdanih računov. Enkrat letno (do 31. marca tekočega leta za preteklo leto) pa je odgovorni član kmečkega gospodinjstva davčnemu organu dolžan predložiti zbirne podatke iz seznama izdanih računov v skladu s pravilnikom, ki ga predpiše minister, pristojen za finance. V primeru, da se ne izdajajo računi, ne vzpostavi in ne vodi seznam izdanih računov ter ne predloži davčnemu organu zbirne podatke, je v 10.a in 10.b točki prvega odstavka 397. člena ZDavP-2 predpisana globa.

Po novem se kot osnovna kmetijska in osnovna gozdarska dejavnosti šteje tudi pridelava na kmetijskih in gozdnih zemljiščih izven Slovenije ter proizvodnja vina iz lastnega pridelka grozdja na površinah izven Slovenije. Glede na to so člani kmečkega gospodinjstva dolžni do 15. julija davčnega leta davčnemu organu prijaviti kmetijska in gozdna zemljišča izven Slovenije, do 31. januarja tekočega leta za preteklo leto pa prijaviti količino proizvedenega vina iz lastnega pridelka grozdja izven Slovenije. V primeru neprijave je za zavezanca v 28.a točki prvega odstavka 397. člena ZDavP-2 predpisana globa.

Z novim 316.c členom ZDavP-2 se določa, da dejanski uporabniki kmetijskih oziroma gozdnih zemljišč, ki nimajo pravice do uporabe zemljišč na podlagi pravnega naslova, evidentiranega v zemljiški knjigi, davčnemu organu prijavijo dejansko rabo teh zemljišč do 15. julija leta, za katero se dohodek ugotavlja, in sicer po dejanskem uporabniku na dan 30. junija leta, za katero se dohodek uporablja. Obenem se ureja postopanje davčnega organa, ko v nadzoru ugotovi, dejanskega uporabnika, ki je druga oseba kot lastnik. V tej primerih lahko davčni organ kot dejanskega uporabnika določi člana kmečkega gospodinjstva z izkazanim najvišjim dohodkom iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

Po novi metodi ugotavljanja katastrskega dohodka se v sistem katastrskega dohodka vključujejo tudi posebne kulture, pod pogojem, da jih zavezanec prijavi v okviru zbirnih vlog pri Agenciji RS za

¹ Odgovoren član kmečkega gospodinjstva je nosilec kmetijskega gospodarstva skladu s predpisi o kmetijstvu, če pa nobeden od članov kmečkega gospodinjstva ni nosilec kmetijskega gospodarstva, je odgovoren član kmečkega gospodinjstva, ki ima najvišji dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

² Za kmečko gospodinjstvo, ki na novo začne z malim obsegom predelave lastnih kmetijskih in gozdnih zemljišč v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, lahko prigrasitev opravi tudi v tekočem letu za tekoče leto.

kmetijske trge in razvoj podeželja. Glede na to novi 340. a člen ZDavP-2 določa, da je Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja dolžna do 15. julija leta, za katero se dohodnina odmeja, posredovati davčnemu organu podatke o površinah posebnih kultur, po stanju na dan 30. junija leta, za katero se dohodnina odmerja, po pridelovalcih in posebnih kulturah.

Ker so proizvajalci vina iz lastnega pridelka grozdja še vedno lahko obdavčeni na podlagi pavšalno določene davčne osnove, bo davčni organ v teh primerih za namene določitve pavšalne davčne osnove uporabil podatek ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, o obsegu proizvodnje vina. Glede na to je ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, v skladu s 340.a členom ZDavP-2 davčnemu organu dolžno do 31. januarja leta po letu, za katero se odmerja dohodnina, predložiti podatek o količini vina, pridelanega iz lastnega pridelka grozdja v letu, po stanju 31. decembra leta, za katero se odmerja dohodnina.

K 53. členu ZDavP-2J (353.a člen ZDavP-2 - Predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost)

Nova določba 353.a člena ZDavP-2 določa, da davčni organ sestavi predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost, za zavezance:

- ki so sami zavarovanci po zakonih o obveznem zavarovanju in so sami dolžni izračunati in plačati prispevke za socialno varnost ter
- za katere davčni organ razpolaga s podatki za določitev osnove za plačilo prispevkov za socialno varnost.

Gre za zavarovance: samozaposlene osebe, družbenike, zavezance, ki opravljajo dejavnost kot postranski poklic (t.i. popoldanci), kmečke zavarovance (obvezno in prostovoljno vključene v obvezno socialno zavarovanje), prostovoljno vključene v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter zavarovanje za primer brezposelnosti.

Davčni organ bo na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, za navedene zavezance sestavil predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost ter ga odložil v sistem eDavki najpozneje do 10. v mesecu za pretekli mesec. Če podatki v predizpolnjenem obračunu prispevkov za socialno varnost, ki jih je pripravil davčni organ, niso pravilni in/ali popolni ali če davčni organ v sistem eDavki ni odložil predizpolnjenega obračuna prispevkov za socialno varnost, mora zavezanec sam predložiti obračun prispevkov za socialno varnost najpozneje do 15. v mesecu za pretekli mesec. Zavezanec bo moral sam v obračunu prispevkov za socialno varnost posredovati morebitne spremembe osnov, ki bi bile posledica uveljavljanja določenih pravic (bolniški stalež, starševski dopust) ali če se odloči za spremembo (povišanje, znižanje) zavarovalne osnove.

Za zavezance, za katere bodo predizpolnjeni podatki v obračunu prispevkov za socialno varnost pravilni in popolni, se dodatna aktivnost v zvezi z obračunom prispevkov za socialno varnost ne bo zahtevala. Po določbi petega odstavka 353.a člena ZDavP-2 bo v tem primeru predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost postal obračun prispevkov za socialno varnost, ki bo tudi izvršilni naslov v skladu z drugim odstavkom 145. člena ZDavP-2.

Z obračunom prispevkov za socialno varnost za mesec januar 2017 se institut predizpolnjenega obračuna prispevkov za socialno varnost uvaja za samozaposlene in družbenike, za ostale zavarovance (osebe, ki opravljajo dejavnost kot postranski poklic, kmete, prostovoljno vključene v obvezno socialno zavarovanje, osebe, ki opravljajo versko službo) pa z obračunom prispevkov za socialno varnost za januar 2018.

K 34., 35., 37., 38. in 63. členu ZDavP-2J (243.a, 245., 248.a, 253.b in prehodna določba ZDavP-2 - avtomatična izmenjava vnaprejšnjih davčnih stališča s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumov po DAC 3)

ZDavP-2J v slovenski pravni red prenaša Direktivo Sveta EU 2015/2376, s čimer se zagotovi celovito in učinkovito upravno sodelovanje med davčnimi upravami, in sicer z določitvijo obvezne avtomatične izmenjave podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in o vnaprejšnjih cenovnih sporazumih (pri teh gre za vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom, ki se uporabljajo na področju transfernih cen). Izmenjava vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnimi učinkom posledično zahteva tudi drugačno prakso davčnega organa v zvezi s pravico davčnih zavezancev do informiranja. Če davčni zavezanec (ki ni fizična oseba) zaprosi za izdajo vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom, mora davčnemu organu predložiti informacije, ki jih davčni organ potrebuje tudi za namene izmenjave teh stališč. Novi 248.a člen taksativno določa, katere so te informacije. Dosedanja praksa davčnih zavezancev je, da davčni organ zaprosijo za davčno obravnavo posamezne transakcije brez navedbe, kdo so stranke te transakcije. Zaradi izmenjave vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnimi učinkom pa mora sedaj davčni zavezanec razkriti tudi, kdo je pogodbeni stranka v transakciji, ki je predmet vnaprejšnjega davčnega stališča. Kadar za vnaprejšnje davčno stališče davčnega organa zaprosi pooblaščenec ali davčni svetovalec, mora razkriti, kdo so stranke v transakciji, ki je predmet stališča.

Podatki, ki jih je treba v skladu s petim odstavkom 248.a člena sporočiti pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji, se pošlje v osrednjo podatkovno zbirko, ki je zbirka držav članic za upravno sodelovanje na področju obdavčevanja. Do vzpostavitve delovanja navedene zbirke pa prehodna določba določa ureja obveznosti davčnega organa v obdobju od 1. januarja 2012 do vzpostavitve osrednje zbirke.

K 37., 41., 58. in 65. členu ZDavP-2J (248.b, 255.i, 255.j, 255.k, 255.l in 397. člen ZDavP-2 - Poročanje CbCR)

ZDavP-2J v slovenski pravni red prenaša Direktivo Sveta (EU) 2016/881 in določa, da mora krovno matično podjetje mednarodne skupine podjetij, ki je rezident v RS in katere letni konsolidirani prihodki v poslovnem letu pred poslovnim letom poročanja znašajo 750.000.000 EUR, v poročilu po državah (CbCR) vsako leto in za vsako jurisdikcijo, v kateri mednarodna skupina deluje, navesti določene finančne in davčne podatke.

ZDavP-2J določa, da se CbCR Finančni upravi RS kot pristojnemu organu predloži najpozneje v 12 mesecih po koncu poslovnega leta. Prvo poročanje bodo morala krovna matična podjetja izvesti za poslovno leto 2016, in sicer najkasneje do 31. 12. 2017. Z drugimi pristojnimi organi v jurisdikcijah, v kateri je ena ali več oseb v sestavi skupine rezident za davčne namene ali opravlja dejavnost prek poslovne enote, bo Finančna uprava RS podatke iz CbCR poročila prvič avtomatično izmenjala do 30. 6. 2018. Podrobnejša navodila glede načina in oblike dostave informacij Finančni upravi RS, bodo navedena v Pravilniku o izvajanju Zakona o davčnem postopku.

K 56. do 61. členu ZDavP-2J (Kazenske določbe)

Prekrškovna določila so dopolnjena v delu manjkajočih sankcij za določene že predpisane materialne določbe, hkrati pa je ob določitvi novih materialnih obveznosti po noveli potrebno določiti tudi pripadajoča kazenska določila.

Tako se kot davčni prekršek posameznika (394. člen ZDavP-2) določi tudi *napačen način predložitve davčne napovedi*, pri hujših davčnih prekrških posameznikov (395. člen ZDavP-2) pa se dodaja sankcija za obveznosti posameznika v vlogi plačnika davka.

V okviru davčnih prekrškov v zvezi z opravljanjem dejavnosti (397. člen ZDavP-2) so dodane prekrškovne določbe glede *izdaje računov s strani članov kmečkega gospodinjstva* iz naslova predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov (obveznost je odločena v novem 316.a členu ZDavP-2), glede *prijave kmetijskih in gozdnih zemljišč ter pridelka vina* (obveznost je odločena v novem 316.b členu ZDavP-2) in glede *predložitve poročil CbCR* s strani krovnih matičnih podjetij (obveznost je odločena v novem 255.i členu ZDavP-2).

Glede *posebno hudih prekrškov* (398. člen ZDavP-2) je dodana zakonska domneva, kdaj je narava prekrška posebno huda, in sicer če neplačani davek presega mejni znesek, ki je določen različno glede na status kršitelja.

Zastaralni rok za izvedbo prekrškovnega postopka je določen v Zakonu o prekrških, ZDavP-2 pa je doslej določal daljši zastaralni rok za posebno hude prekrške. Novela Zakona o prekrških (ZP-1J) je daljši zastaralni rok že vključila, zato posebno določilo v ZDavP-2 ni več potrebno. Postopek o prekršku tako ni dopusten, če pretečeta dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen. V primerih, ko je narava prekrška posebno huda, pa postopek ni dopusten, če preteče pet let od dneva, ko je bil prekršek storjen. Zastaranje pretrga vsako dejanje organa, pristojnega za postopek, ki meri na pregon storilca prekrška. Po vsakem pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa postopek o prekršku v nobenem primeru ni več mogoč, ko poteče dvakrat toliko časa, kolikor ga zahteva zakon za zastaranje postopka o prekršku (torej po štirih letih od storitve prekrška, v primeru posebno hudih prekrškov pa po desetih letih po storitvi prekrška).

K 66. členu ZDavP-2J (Prehodna določba glede 304. člena ZDavP-2 - Podaljšan rok priglasitve ugotavljanja davčne osnove od OKGD, ki se obdavči kot dohodek iz dejavnosti)

Zaradi sprememb, ki jih novosti predpisov prinašajo na področju osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti - OKGD, se na podlagi prehodne določbe, tj. 66. člena novele ZDavP-2J, za leto 2017 izjemoma podaljšuje rok za priglasitev ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz OKGD na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov ter določitev nosilca kmečkega gospodinjstva za OKGD. Namesto do 31. 10. 2016, bodo KG svojo odločitev glede nosilca in načina ugotavljanja davčne osnove od dohodkov iz OKGD, davčnemu organu lahko sporočila do 15. januarja 2017, torej tudi še v letu, za katero se odločajo o načinu obdavčitve. Zavezancem je torej pred odločitvijo za priglasitev na voljo več časa, da se seznanijo z novostmi, ki jih v opredelitvi OKGD prinaša novi Zakon o katastrskem dohodku – ZUKD-2 in novela ZDoh-2R, ki sta bila prav tako objavljena v UL RS, št. 63/16.

K 71. členu ZDavP-2J (Uporaba določb novele ZDavP-2J)

Novela v končnih in prehodnih določbah opredeljuje tudi način uporabe. V primerih, kjer je postopek že začel ob začetku uporabe (1. 1. 2017), se postopek nadaljuje upošteva nove določbe. Če je bila ob začetku uporabe (1. 1. 2017) že vložena pritožba ali začel upravni spor, pritožbeni organ oziroma sodišče postopa po določbah, ki so veljale do uveljavitve tega zakona. Če pa je zadeva po 1. 1. 2017 vrnjena v ponovni postopek, se postopek nadaljuje po določbah novele ZDavP-2J.

K 73. členu ZDavP-2J (Začetek veljavnosti)

Novela se začne uporabljati 1. januarja 2017, razen deloma glede predizpoljenih obračunov prispevkov za socialno varnost, ki se začne uporabljati v letu 2018. V delu, ki se nanaša na prispevke za socialno varnost samozaposlene osebe in družbenike, za katere se osnova za plačilo prispevkov določa na podlagi 145. člena ZPIZ-2, se začne uporabljati že januarja 2017. Prehodno obdobje je urejeno tudi za poročanje centralne klirinško depotne družbe, in sicer se začne ta ureditev uporabljati 6. februarja 2017 (glej zgoraj K 5. členu in tretjemu odstavku 73. člena ZDavP-2J (58. člen ZDavP-2 – Plačnik davka).